

Tožba Stardust Marine S.A. proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. avgusta 2004

(Zadeva T-344/04)

(2004/C 262/101)

(Jezik postopka: francoščina)

Družba Stardust Marine S.A., s sedežem v Parizu (Francija), ki jo zastopa Bernard Vatier, avocat, je dne 13. avgusta 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- ugotovi nezakonnost Odločbe Evropske Komisije 2000/513/ES z dne 8. septembra 1999 s katero je bilo francoski državi naloženo, naj zahteva od družbe STARDUST povračilo domnevnih državnih pomoči v višini 600 milijonov frankov, ter da je ta nezakonnost takšna, da iz nje na podlagi člena 288 Pogodbe ES izvira odgovornost Komisije;
- Komisiji Evropskih skupnosti posledično naloži, da v korist družbe STARDUST iz naslova škode plača znesek 112.635.569,73 EUR skupaj z dobičkom od dneva vložitve te tožbe;
- odredi začasno ustavitev izvršbe izpodbijane odločbe;
- Komisiji naloži celotne stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

V podporo svoji tožbi tožeča stranka navaja, da ni kmogoče prerekati nezakonnosti Odločbe 2000/513/ES, ker je bila ta odločba že razglašena za nično s sodbo Sodišča ES z dne 16. maja 2002 (Zadeva C-482/99). Ta nezakonnost naj bi bila po navedbah tožeče stranke tolikšna, da iz nje na podlagi člena 288 ES izvira nepogodbena odgovornost Komisije. Tožeča stranka prav tako navaja da bi, tudi če bi bila zadevna odločba normativni akt z ukrepi ekonomske politike, Komisija s tem, da sprejme odločbo, ki posega v njen položaj brez pravnega in dejanskega temelja, kršila pravno pravilo višjega ranga, ki varuje posameznike. Zato je po argumentaciji tožeče stranke Komisija njej dolžna plačati škodo.

V zvezi z domnevno utrpeljeno škodo, tožeča stranka navaja, da je bila družba STARDUST v prisilni poravnavi na podlagi sodbe

Tribunal de Commerce de Paris. Po mnenju tožeče stranke naj bi bila plačilna nesposobnost, ki je privedla do izdaje te sodbe, neposredna posledica dolga, ki je posledica odločbe Komisije. Tako nastala škoda naj bi ustrezala višini nelikvidnih sredstev družbe STARDUST.

Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 20. avgusta 2004

(Zadeva T-345/04)

(2004/C 262/102)

(Jezik postopka: italijanščina)

Italijanska republika je dne 20. avgusta 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi memorandum z dne 17. junija št. D (2004) 4074 glede DOCUP Ob 2 – regija Lombardija 2000-2006 (št. CCI 2000 IT 16 2 DO 014) za ničnega – Potrditev vmesnega poročila o izdatkih in zahtevka za plačilo, prejetega z dne 17. junija 2004, s katerim je Evropska komisija – generalni direktorat regionalna politika – regionalno posredovanje v Franciji, Grčiji, Italiji, poslalo sledečo odločbo: „Komisija zato zahteva predložitev vmesnega poročila o izdatkih in zadevnega zahtevka za plačilo skupaj s sledečimi podatki glede vsakega ukrepa, ki določa shemo pomoči:
- skupni znesek plačanih predplačil
- znesek plačanih predplačil, ki so upravičeni do prispevka strukturnega sklada, kot določeno prej.

V primeru neposredovanja teh podatkov Komisija ne bo mogla izvršiti zahtevanega plačila glede ukrepov, ki se nanašajo na shemo pomoči DocUP Lombardija 2000-2006 Cilj 2“, skupaj z vsemi ostalimi povezanimi ali prejšnjimi akti;

— razglasi memorandum z dne 14. julija 2004, št. JE/OA D (2004) 5446, glede DOCUP OB 2 – regija Friuli-Venezia-Giulia 2000-2006 (št. CCI 2000 IT 16 2 DO 013) za ničnega - Potrditev vmesnega poročila o izdatkih in zahtevka za plačilo, prejetega z dne 15. julija 2004, s katerim je Evropska komisija – generalni direktorat regionalna politika – regionalno posredovanje v Franciji, Grčiji, Italiji, poslalo sledečo odločbo: „Komisija zato zahteva predložitev vmesnega poročila o izdatkih in zadevnega zahtevka za plačilo skupaj s sledečimi podatki glede vsakega ukrepa, ki določa shemo pomoči:

— skupni znesek plačanih predplačil

— znesek plačanih predplačil, ki so upravičeni do prispevka strukturnega sklada, kot določeno prej.

V primeru neposredovanja teh podatkov Komisija ne bo mogla izvršiti zahtevanega plačila glede ukrepov, ki se nanašajo na shemo pomoči DocUP Friuli-Venezia-Giulia 2000-2006 Cilj 2“, skupaj z vsemi ostalimi povezanimi ali prejšnjimi akti;

— naloži Komisiji Evropskih skupnosti plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Ta tožba je vložena proti memorandumoma Evropske komisije z dne 17. junija 2004 št. D (2004) 4074 (DOCUP Regija Lombardija) in z dne 14. julija 2004 št. JE/OA D (2004) 5446 (DOCUP Friuli Venezia Giulia), katera želita, v postopku za plačilo predplačila v okviru shem pomoči, naložiti pogoje, ki se ne zahtevajo z veljavno zakonodajo, z namenom neprimerno omejiti izdatke, ki so upravičeni do povračila z uporabo zadevnih strukturnih skladov.

V utemeljitev svoje tožbe Italijanska republika navaja:

— kršitev osnovnih proceduralnih zahtev zaradi napačne pravne podlage, odsotnosti obrazložitve razlogov in neupoštevanja postopka odločanja. Tožeča stranka v zvezi s tem poudarja, da sporni akti ne omenjajo pravne določbe, na podlagi katere so lahko sprejeti.

Nadalje, tožeča stranka glede kršitve obveznosti obrazložitve tudi navaja, da sporna memorandum nista bila sprejeta v skladu s pravilnim postopkom, kot ga določa poslovnik Komisije.

— kršitev člena 32 osnovne uredbe (Uredba Sveta št. 1260/99) in Uredbe Komisije št. 448/04, ki plačilo predplačil pogojuje le z dokazom, da je Država, ki je končni upravičenec, plačala relevantna denarna sredstva končnim prejemnikom naložbe.

— kršitev pravil iz osnovne uredbe v zvezi z izdatki, ki so upravičeni do povračila. Po navedbah tožeče stranke zadevna uredba ne omogoča pristopa, ki ga je uporabila

Komisija v trenutni zadevi, po katerem se morajo pravila v zvezi z izdatki, ki so upravičeni do povračila razlagati tako, da podvržejo upravičenost izdatkov do povračila dokazu, da je bilo financiranje dejansko porabljeno za izvedbo projekta, ki izpolnjuje namen za katerega je bila pomoč dodeljena.

— kršitev pravil, ki urejajo finančni nadzor (člen 38 osnovne uredbe in izvedbenih določb), ki ne predpisujejo pogojev navedenih s strani Komisije.

— kršitev načela sorazmernosti, upoštevajoč dejstvo, da Komisija zahteva dokazovanje preko tega, kar je zahtevano in potrebno.

— kršitev Uredbe št. 448/04 zaradi kršitve načel enakosti in pravne varnosti ter protislovja v spornem memorandumu.

— kršitev člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 438/2001 zaradi neupoštevanja tam predpisanih računovodskih pravil.

— kršitev načela poenostavljenih postopkov.

Tožba Sadas S.A. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), vložena dne 17. avgusta 2004

(Zadeva T-346/04)

(2004/C 262/103)

(Jezik vložitve tožbe: francoščina)

Družba Sadas S.A., s sedežem v Tourcoingu (Francija), ki jo zastopa André Bertrand, avocat, je dne 17. avgusta 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)(UUNT).

Družba L.T.J. Diffusion je bila tudi stranka v postopku pred Odborom za pritožbe.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— v celoti spremeni odločbo prvega Odbora za pritožbe v zadevi št. R393/2003-1;

— razglasi za nično odločbo, s katero je preizkuševalec ugotovil, da obstaja verjetnost zmede v javnosti med znamko „ARTHUR“ in prijavo za registracijo znamke „ARTHUR ET FELICIE“;

— družbi L.T.J. Diffusion naloži plačilo stroškov.